

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 4Tos/17/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4216010497
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zita Matyóová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2017:4216010497.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zity Matyóovej a členov senátu Mgr. Adriany Némethovej a JUDr. Jána Bernáta, v trestnej veci odsúdeného Y. W., pre prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 odsek 1, odsek 2 písmeno a/ Trestného zákona, o sťažnosti odsúdeného Y. W. proti uzneseniu Okresného súdu Komárno z 20.10.2016, sp. zn. 3Nt/14/2016, na neverejnom zasadnutí konanom v Nitre 16. marca 2017, takto

rozhodol:

Podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku s a sťažnosť odsúdeného Y. W. z a m i e t a .

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Komárno (ďalej len „súd prvého stupňa“) konajúci samosudcom na verejnom zasadnutí uznesením z 20.10.2016, sp. zn. 3Nt/14/2016 (ďalej len „napadnuté uznesenie“) podľa § 399 odsek 2 Trestného poriadku zamietol návrh odsúdeného Y. W. (ďalej len „odsúdený“) na povolenie obnovy konania (ďalej len „návrh“), ktoré sa skončilo právoplatným trestným rozkazom súdu prvého stupňa z 11.05.2016 sp. zn. 11T/37/2016 (ďalej len „prejednávaná vec“).

Súd prvého stupňa napadnuté uznesenie odôvodnil tým, že v prejednávanej veci skončilo trestné stíhanie odsúdeného právoplatným trestným rozkazom Okresného súdu Komárno sp. zn. 11T/37/2016, proti ktorému odsúdený nepodal odpor. Po oboznámení sa s návrhom odsúdeného a spisovým materiálom vo veci súdu prvého stupňa sp. zn. 11T/37/2016 dospel k záveru, že nevyšli najavo žiadne nové skutočnosti súdu skôr neznáme, ktoré by mohli sami o sebe alebo v spojení so skutočnosťami skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine odsúdeného alebo o uložení treste. Odsúdený pri výsluchu 16.02.2016 bol riadne poučený podľa § 2 odsek 20 Trestného poriadku a výslovne vyhlásil, že slovenský jazyk ovláda a tlmočníka nepotrebuje, obdobne bol poučený aj pri výsluchu 12.05.2016, kedy sa rozhodovalo o jeho väzbe a bol mu doručený trestný rozkaz, kedy tiež uviedol, že slovenský jazyk ovláda a tlmočníka si nežiada. Pri možnosti preštudovania si vyšetrovacieho spisu za prítomnosti obhajkyne a možnosti navrhnúť doplnenie dôkazov, žiadne návrhy na doplnenie vyšetrovania zo strany odsúdeného a ani jeho obhajkyne neboli.

V posudzovanom prípade mal súd prvého stupňa za to, že odsúdený neuviedol žiadnu novú skutočnosť alebo nový dôkaz, ktorý by mohol odôvodniť iné rozhodnutie vo veci, než aké bolo urobené v pôvodnom konaní. Rovnako sa nepreukázalo, že by bolo porušené jeho právo navrhnúť dôkazy, či právo konať v jazyku ktorému rozumie.

S poukazom na tieto skutočnosti dospel k záveru, že vo veci odsúdeného neboli zistené podmienky obnovy podľa § 394 Trestného poriadku, a preto jeho návrh zamietol.

Napadnuté uznesenie bolo odsúdenému oznámené vyhlásením na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa v jeho prítomnosti (a v prítomnosti jeho obhajcu), ihneď po ktorom, teda včas, odsúdený podal proti napadnutému uzneseniu sťažnosť, ktorú do konania neverejného zasadnutia Krajského súdu v Nitre (ďalej len „nadriadený súd“) odôvodnil jednak sám a jednak prostredníctvom svojho obhajcu.

Namietal v nej súhrne predovšetkým, že súd prvého stupňa nebral do úvahy jeho návrh na vypočutie svedkov, ktorí by potvrdili, že poškodený klame. Ďalej namietal, že boli v pôvodnom konaní porušené jeho práva na obhajobu, pretože v celom konaní nemal tlmočníka hoci je národnosti maďarskej. Domáhal sa preto zrušenia napadnutého uznesenia a vrátenia veci súdu prvého stupňa na nové konanie a rozhodnutie, a to jednak za účelom výsluchu ním navrhovaných svedkov ako aj za účelom odstránenia chýb, ktoré vznikli v pôvodnom konaní.

Nadriadený súd, ktorému súd prvého stupňa predložil vec na rozhodnutie, pri rozhodovaní o sťažnosti odsúdeného podľa § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku preskúmal správnosť výroku napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce tomuto výroku napadnutého uznesenia.

Plnením tejto svojej prieskumnej povinnosti nadriadený súd predovšetkým zistil, že sťažnosťou odsúdeného napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa bolo vydané na základe zisteného skutkového stavu veci, o ktorom neboli a nie sú žiadne dôvodné pochybnosti, a to v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie o tom, že ani v návrhu odsúdeného, ani v jeho výsluchu a v záverečnom návrhu prednesenom na verejnom zasadnutí súdu prvého stupňa odsúdený neuviedol a ani z výsledkov súdom prvého stupňa v rámci konania o povolení obnovy konania vykonaných dôkazov neboli zistené žiadne skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by boli skôr súdu neznáme a ktoré by mohli samy o sebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi, už skôr súdu známymi, odôvodniť iné rozhodnutie o vine v prejednávanej veci, alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne v prejednávanej veci uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo v prejednávanej veci uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu tak, ako by to v prejednávanej veci podľa § 394 odsek 1 Trestného poriadku muselo prichádzať do úvahy.

Plnením svojej z ustanovenia § 192 odsek 1 písmeno a/, písmeno b/ Trestného poriadku prieskumnej povinnosti nadriadený súd tiež zistil, že odôvodnenie napadnutého uznesenia je v súlade s ustanovením § 176 odsek 2 Trestného poriadku pretože obsahuje podstatné skutočnosti, ktoré súd prvého stupňa považoval za dokázané, dôkazy, o ktoré sa jeho skutkové zistenia opierajú a úvahy, ktorými sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov, a napokon aj právne úvahy, na základe ktorých posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona, s ktorými sa aj nadriadený súd stotožňuje a preto na ne iba poukazuje nepovažujúc ich za potrebné ani pozmeniť, ani doplniť.

Podľa 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť ak nie je dôvodná.

Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti a právne úvahy, nadriadený súd nezistiac žiadny dôvod na zrušenie napadnutého uznesenia a iné rozhodnutie o návrhu odsúdeného v jeho v prospech, sťažnosť odsúdeného podľa § 193 odsek 1 písmeno c/ Trestného poriadku zamietol, pretože nie je dôvodná.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok (§ 185 odsek 2 veta druhá Trestného poriadku).